

Prvo poglavlje

SAN JE ZAPOČEO ŠUMOM KRILA. IZ DANAŠNJE PERSPEKTIVE SHVAĆAM DA sam trebala znati da je to loš znak, s obzirom na otnedavno razularene nazovigavranove i sve to, ali u snu mi je to bio samo pozadinski šum, slično brujanju ventilatora ili televizijskom kanalu s reklamama.

U snu sam stajala nasred lijepe livade. Bila je noć, ali golemi se puni mjesec kočio odmah iznad drveća koje je opasavalo livadu. Srebrnkastomodra mu je svjetlost bila dovoljno jaka da baca sjene i svemu daje izgled kao da je pod vodom, a taj je dojam samo pojačavao blagi povjetarac koji mi je raspuhivao meke trave oko golih nogu u naletima i vrtložićima, kao da su to valovi koji slatko oplakuju obalu. Isti mi je taj vjetar podizao gustu tamnu kosu s obnaženih ramena, kao da mi se to svila leluja po koži.

Gole noge? Obnažena ramena?

Spustila sam pogled i tiho ciknula od iznenađenja. Na sebi sam imala žešće kratku minihaljinu od glatke vunene tkanine. U gornjem dijelu je imala široki V-izrez, sprijeda i straga, tako da mi je visjela s ramena i prilično otkrivala kožu. Sama je haljina bila fenomenalna. Bila je bijela i ukrašena porubima, perjem i školjkicama, i kao da je sjajila na mjesečini. Cijela je bila prošivena perlicama u nepojmljivo lijepim, istančanim dezenima.

Ti vrapca, kako je moja mašta cool!

Ta mi je haljina bila odnekud poznata, ali nije me bilo briga. Nisam htjela razbijati glavu time – pa sanjala sam! Umjesto da razmišljam o trenucima *déjà vu*, elegantno sam proplesala proplankom, pitajući se hoće

li se Zac Efron ili čak Johnny Depp odjednom pojaviti i početi mi se bezočno upucavati.

Pogledavala sam oko sebe dok sam se obrtala i njihala, prateći vjetar, i učinilo mi se da sam primijetila kako sjene trepere i neobično se miču pod krošnjama masivnih stabala. Zastala sam i počela škiljiti ne bih li jasnije vidjela što se to zbiva tamo u mraku. Znajući sebe i svoje čudne snove, po svoj prilici sam stvorila bočice kole što vise s grana kao voćke bizarna oblika i samo čekaju da ih uberem.

I tada se pojavio on.

Jedna se prilika oblikovala na rubu livade, odmah pod rubom sjena krošnja. Vidjela sam mu tijelo tek zato što mu se mjesečina odražavala s glatkih, golih obrisa kože.

Golih?

Zaustavila sam se. Pa zar mi je to mašta sišla s uma? Stvarno nisam bila spremna na skakutanje po livadi s golim tipom, pa makar on bio i čudesno zagonetni gospodin Johnny Depp.

“Oklijevaš, ljubavi moja?”

Kad sam mu začula glas, drhtaj mi je prostrujao tijelom, a užasan, podrugljiv smijeh šaptom je prošao kroz krošnje.

“Tko si ti?” Bilo mi je drago što mi glas iz sna nije odao strah koji sam osjećala.

Smijeh mu je bio jednako dubok i krasan kao i glas, a jednako i strašan. Odjekivao je od grana stabala koja su nas promatrala sve dok nije gotovo vidljivo počeo podrhtavati zrakom oko mene.

“Gradiš li se sada da me ne poznaješ?”

Glas mu je prešao preko moga tijela tako da su mi se dlačice na podlakticama naježile.

“Da, poznajem ja tebe. Ja sam te izmislila. Ovo je *moj* san. Ti si mješavina Zaca i Johnnija.” Zastala sam, oklijevajući, škiljeći prema njemu. Govorila sam nehajno, premda mi je srce lupalo kao ludo, jer mi je već bilo očito da ovaj tip nije mješavina tih dvaju glumaca. “Pa, možda si ti Superman ili princ iz bajke”, rekla sam, hvatajući se bilo čega, samo ne istine.

“Nisam ja plod tvoje mašte. Ti me poznaješ. Tvoja me duša poznaje.”

Nisam pomaknula noge, ali tijelo mi se polagano primicalo njemu, kao da me to njegov glas privlači. Stigla sam do njega i počela podizati i podizati pogled...

Bio je to Kalona. Znala sam da je to on otkako je progovorio prve riječi. Samo to nisam htjela priznati samoj sebi. Kako sam mogla sanjati o njemu?

Noćna mòra – ovo je sigurno bila noćna mòra, a ne san.

Tijelo mu je bilo golo, ali ne i potpuno materijalizirano. Obličje mu se lelujalo i mijenjalo se u taktu milovanja lahora. Iza njega, u tamnozelenim sjenama krošanja, vidjela sam utvarna obličja njegove djece, nazovigavranova, koji su se držali za grane čovječjim šakama i stopalima, i zurili u mene čovječjim očima iz mutiranih ptičjih lica.

“*Tvrdiš li još uvijek da me ne poznaješ?*”

Oči su mu bile tamne – nebo bez zvijezda. Djelovale su mi kao najmaterijalniji dio njega. Uz taj njegov tekući glas. *Premda je ovo noćna mòra, svejedno je moja. Mogu se samo probuditi iz nje! Želim se probuditi! Želim se probuditi!*

Ali nisam. Nisam se mogla. Nisam u njoj glavnu riječ imala ja, nego Kalona. On je sazdao ovaj san, ovu mračnu livadu iz noćne mòre i nekako me doveo na nju, zatvorivši vrata stvarnosti iza nas.

“Što hoćeš?” Izgovorila sam te riječi što brže, da ne čuje kako mi glas podrhtava.

“*Znaš ti što ja hoću, ljubavi moja. Hoću tebe.*”

“*Nisam ja tvoja ljubav.*”

“*Naravno da jesi.*” Ovaj put se pokrenuo, primaknuvši mi se tako blizu da sam osjetila studen kojom je odisalo njegovo nematerijalno tijelo. “*Moja A-ya.*”

A-ya je bilo ime one djeve koju su Mudre Žene Cherokeeja stvorile prije mnogo stoljeća da bi ga zarobile. Panika je navrla u meni. “Nisam ti ja A-ya!”

“*Ti zapovijedaš elementima.*” Glas mu je bio poput milovanja, groznog i čudesnog, neodoljivog i stravičnog.

“Dar moje Božice”, rekla sam.

“*Jedanput si već zapovijedala elementima. Bila si od njih sazdana. Oblikovana da me voliš.*” Njegova su se masivna crna krila pomaknula i podigla. Polaganim su me zamahom obavila u utvaran zagrljaj, hladan poput mraza.

“Ne! Sigurno si me pobrkao s nekom drugom. Nisam ti ja A-ya.”

“*Varaš se, ljubavi moja. Osjećam nju u tebi.*”

Njegova su se krila pritislula uz moje tijelo, privlačeći me bliže njemu. Premda mu je tjelesni oblik bio tek napola materijalan, osjećala sam ga.

Krila su mu bila meka. Zimski hladna naspram topline te snovite mene. Obris tijela bila mu je studena izmaglica. Pekla mi je kožu, stvarala električna strujanja u meni, žarila me žudnjom koju nisam htjela osjetiti, ali kojoj se nikako nisam mogla oduprijeti.

Smijeh mu je bio zavodljiv. Došlo mi je da se utopim u njemu. Prignula sam se, sklopila oči i glasno uzdahnula kad mi je studen njegove utvare dotaknula grudi, izazivajući u pojedinim dijelovima moga tijela iskričave osjećaje, bolne, ali u isti mah erotične, od kojih sam osjetila da gubim kontrolu nad sobom.

“Voliš bol. Donosi ti nasladu.” Krila su mu postala upornija, a tijelo tvrđe, hladnije i strastveno bolnije kad se pritislo uz moje. *“Predaj mi se.”* Njegov glas, ionako lijep, postao je nepojmljivo zavodljiv kada se uzbudio. *“Proveo sam stoljeća u tvome naručju. Ovaj put ću sâm upravljati našim sjedinjavanjem, i razdragat će te ugoda koju ti mogu donijeti. Zbaci okove svoje daleke božice i dođi mi. Budi moja ljubav, istinska, tijelom kao i dušom, i na dar ću ti dati svijet!”*

Smisao njegovih riječi prodrila je kroz izmaglicu boli i naslade kao kad vrele zrake sunca isparavaju rosu. Opet sam pronašla svoju volju i isteturala iz zagrljaja njegovih krila. Ticala ledenog crnog dima zavijugala su mi oko tijela, prianjajući... dodirujući... milujući...

Stresla sam se kao razljućena mačka koja otresa kišu, i tamni su pramenovi spuznuli s moga tijela. “Ne! Nisam ja tvoja ljubav. Nisam ti ja A-ya. I nikada neću okrenuti leđa Nyx!”

Kad sam izgovorila ime Nyx, noćna se mōra razbila.

Upravila sam se u sjedeći položaj, dršćući i hvatajući zrak. Stevie Rae je čvrsto spavala pokraj mene, ali Nala je bila potpuno budna. Tiho je režala. Leđa su joj bila izvijena, tijelo totalno nakostriješeno, i stisnutih je očiju netremice zurila u zrak iznad mene.

“Ma, kvragu!” ciknula sam, skočila s kreveta, okrenula se na peti i pogledala uvis, očekujući da ću ugledati Kalonu kako lebdi nad nama kao golema šišmišja ptica.

Ništa. Tu nije bilo ničega.

Uzela sam Nalu i sjela na krevet. Počela sam je samo milovati i milovati drhtavim rukama. “To je bio samo ružan san... to je bio samo ružan san... to je bio samo ružan san...” govorila sam joj, ali znala sam da je to laž.

Kalona je bio stvaran i nekako je uspio kroz snove doprijeti do mene.

Drugo poglavlje

OKEJ, ZNAČI DA TI KALONA MOŽE UĆI U SNOVE, ALI SADA SI BUDNA, PA DAJ SE više priberi! strogo sam se opomenula dok sam milovala Nalu i puštala da me poznata predilica moje mačke smiri. Stevie Rae se promeškolljila u snu i promrmljala nešto što nisam razabrala. Zatim se, ne budeći se, osmjehnula i uzdahnula. Pogledala sam je u lice i bilo mi je drago što ona očito ima više sreće sa snovima.

Oprezno sam odmaknula dekiću pod kojom se ona sklopčala i odahnula kad sam vidjela da joj krv nije procurila na zavoje koji su joj prekrivali onu groznu ranu od proboda strijele.

Opet se promeškolljila. Ovaj put Stevie Rae je zatreptala i otvorila oči. Na trenutak je djelovala zbunjeno, a onda mi se sneno nasmiješila s kreveta.

“Kako ti je?” upitala sam je.

“Ma dobro”, rekla je bunovno. “Ne zabrinjavaj se toliko.”

“Malo mi je teško ne zabrinjavati se kad mi najbolja prijateljica stalno umire”, rekla sam, uzvrativši joj osmijeh.

“Ovaj put nisam umrla. Samo sam zamalo umrla.”

“Moji živci imaju jednu poruku za tebe: za njih to ‘zamalo’ nije neka naročita razlika.”

“Reci ti svojim živcima da samo budu tiho i lijepo spavaju”, rekla je Stevie Rae, sklopila oči i navukla deku natrag preko sebe. “Dobro mi je”, ponovila je. “Svima će nama biti dobro.” Onda joj je disanje postalo dublje i kunem se da je zaspala za manje vremena nego što je meni trebalo da trepnem.

Suspregnula sam težak uzdah i šmugnula natrag u krevet, nastojeći se udobno smjestiti. Nala se sklupčala između Stevie Rae i mene, te me počastila čangrizavim *mi-af-au!* kojim mi je, znala sam, davala do znanja da želi da se opustim i nastavim spavati.

Spavati? I možda opet sanjati? Eh, ne. Ne bi išlo.

Radije sam nastavila paziti kako Stevie Rae diše i zamišljeno milovati Nalu. Bilo mi je tako prokleta čudno što u ovoj maloj oazi mira koju smo si stvorili sve djeluje tako normalno. Dok sam gledala Stevie Rae kako spava, gotovo da nisam mogla povjerovati da joj je svega prije nekoliko sati strijela stršala iz prsnog koša, a mi smo morali pobjeći iz Kuće Noći jer je kaos razdro cijeli naš svijet. Ne želeći si dopustiti da opet zaspim, u iscrpljenim sam se mislima vratila na te trenutke, prisjećajući se noćasnih zbivanja. A dok sam prebirala po njima, iznova sam se iznenadila što je itko od nas uspio preživjeti...

Sjetila sam se da me Stevie Rae, posve nevjerojatno, zamolila da joj dadem olovku i papir jer je mislila da bi nam bilo pametno napraviti popis stvari koje moramo nabaviti i dopremiti tu dolje u tunele, tako da imamo prave potrepštine i što sve već ne za slučaj da se neko dulje vrijeme budemo morali skrivati.

To me zamolila, totalno smirenim glasom, dok je sjedila preda mnom sa strijelom totalno probodenom kroz prsa. Sjećam se da mi je stvarno postajalo mučno u želucu dok sam je gledala, pa sam odvrtila pogled i rekla joj: “Stevie Rae, ne znam baš je li ovo najbolje vrijeme da pišemo popise.”

“Jo! Ti bokca, ovo je bolnije nego kad ti se u nogu zabije ovelika čičkovina.” Stevie Rae je usisala zrak i lecnula se, ali svejedno se uspjela osvrnuti i osmjehnuti Dariusu, koji joj je rasparao stražnji dio majice da otkrije strijelu koja joj je stršala iz sredine leđa. “Sori, nisam htjela reć da si ti kriv što me boli. Kako si ono reko da se zoveš?”

“Ja sam Darius, Svećenice.”

“On je ratnik iz reda Erebovih Sinova”, dodala je nato Afrodita, uputivši mu iznenađujuće mio smiješak. Kažem da mi je bio *iznenađujuće* mio zato što je Afrodita obično sebična, razmažena, mrska i općenito teško podnošljiva – iako mi polako postaje sve simpatičnija. Drugim riječima, definitivno nije mila, ali postajalo je sve jasnije da joj Darius *stvarno* dosta znači, pa otuda ta neobična milina.

“Daj, molim te. Očito je da je ratnik. Građen je ko planina”, rekla je Shaunee, uz pohvalno cerenje upućeno Dariusu.

“Totalno seksi planina”, potvrdila je Erin i poslala par pusica Dariusu.

“Zauzet je, blizanačke frikuše, pa se idite drpat međusobno”, automatski ih je poklopila Afrodita, ali imala sam dojam da joj uvreda baš i nije od srca. Zapravo, sad kad sam se opet toga sjetila, zvučala je gotovo ljubazno.

Nego, usput, Erin i Shaunee su duhovne, a ne biološke blizanke, budući da je Erin plavokosa i plavooka djevojka iz Oklahome, a Shaunee istočnjakinja boje karamela, podrijetlom s Jamajke. Ali genetika za njih nije imala veze – bilo je praktički kao da su razdvojene odmah nakon rođenja i zatim spojene blizanačkim radarom.

“A, da. Hvala ti što si nas podsjetila da naši dečki nisu tu”, rekla je Shaunee.

“Jer su ih kobog pojeli oni pticoljudski frikovi”, rekla je Erin.

“Hej, glavu gore. Zoeyna baka nije rekla da nazovigavranovi stvarno *jedu* ljude. Rekla je da ih samo hvataju onim svojim preogromnim kljunovima i bacaju li bacaju o zid ili o šta već god sve dok im ne skrše svaku koščicu u tijelu”, rekla je Afrodita Blizankama s vedrim osmijehom na licu.

“Eh, Afrodita, mislim da baš nisi od pomoći”, tada sam joj rekla. Makar je imala pravo. Zapravo, ma kako to strašno zvučalo, i ona i Blizanke lako su mogle biti u pravu. Nisam predugo htjela razmišljati o tome, pa sam se opet posvetila svojoj ranjenoj najboljoj prijateljici. Izgledala je apsolutno užasno – blijedo, znojno i sva oblivena krvlju. “Stevie Rae, šta ne misliš da bi te trebalo prenijeti u—”

“Imam je! Imam je!” Upravo tada Jack je banuo u mali pokrajnji tunelski prostor prenamijenjen za sobu Stevie Rae, a odmah za njim uletjela je žuta ženka labradora koja je maloga rijetko kad puštala iz vida. Bio je zajapuren i mahao je nekakvom bijelom aktovkom na kojoj je bio veliki crveni križ. “Bila je točno tamo gdje si rekla da će biti, Stevie Rae. U onom nekakvom kuhinjskom tunelu.”

“A čim dođem do daha, reći ću vam kako me ugodno iznenadilo kad sam otkrio hladnjake i mikrovalne pećnice koje rade”, rekao je Damien, ulazeći sav zadihan u sobu za Jackom, dramatično se držeći za slabine. “Morat ćeš mi objasniti kako ste uspjeli sve to dovući ovamo dolje, uključujući neophodni električni priključak.” Damien je zastao, opazivši krvavu, rastrganu majicu Stevie Rae i strijelu koja joj je još stršala iz leđa, na što su mu rumeni obrazi probljedjeli kao krpa. “Morat ćeš mi to objasniti *nakon* što te srede, kad više ne budeš bila *en brochette*.”

“An— šta?” rekla je Shaunee.

“Bro— čega?” rekla je Erin.

“Francuski izraz za nešto što je probodeno, obično hrana, kretenke. To što svijet postaje sluđen, a zlo ispušta ratne ptice,” podigao je obrve prema Blizankama kad je namjerno netočno citirao Shakespearea, očito očekujući da će one prepoznati citat, što one jednako očito nisu, “ne ispričava vas od aljkavosti u vokabularu.” Zatim se opet obratio Dariusu. “E da, pronašao sam i ovo u ne baš higijenskoj hrpi alata.” I podigao je nekakve divovske škaretine.

“Donesite ovamo sjekač za žicu i pribor za prvu pomoć”, rekao je Darius sasvim stručnim tonom.

“Što će ti sjekač za žicu?” upitao ga je Jack.

“Presjeći ću strijelu s pernate strane tako da mogu izvući ostatak kroz tijelo svećenice. Nakon toga ona će moći polako početi zarastati”, rekao je Darius jednostavno.

Jack je zgranuto zinuo i svalio se na Damiena, koji ga je obgrlio. Vojvotkinja, žuta ženka labradora koja se potpuno vezala uz Jacka otkako joj je prvotni vlasnik, mladi početnik po imenu James Stark, umro i zatim neumro i strijelom probio Stevie Rae u okviru zle urote za puštanje na slobodu gadnog palog anđela (da, kad se toga sjetim i ja vidim da je složeno, pa čak i pomalo zbunjujuće, ali to je izgleda tipično za zle urote) zacviljela je i oslonila mu se na nogu.

E da, Jack i Damien su par. Što znači da su gej tinejdžeri. Halo. Ima toga. Češće nego što mislite. Čekajte, da to bolje sročim. Ima toga češće nego što *roditelji* misle.

“Damien, možda da se ti i Jack, eh, vratite u tu kuhinju koju ste našli, pa da vidite možete li nam složiti nešto za jelo”, rekla sam, nastojeći im smisliti nekog posla koji ne uključuje buljenje u Stevie Rae. “Kladim se da bi nam svima bilo bolje da nešto pojedemo.”

“Vjerojatno bih se zrigala”, rekla je Stevie Rae. “Hoću reć, osim ako nije krv.” Pokušala se ispričati slijeganjem ramena, ali prekinula je kretnju s bolnim uzdahom i postala još bljeđa od svoje ionako totalno blijede puti.

“Ma da, nismo ni mi baš nešto gladne”, rekla je Shaunee, zjakajući u strijelu koja je stršala iz leđa Stevie Rae s onakvom opčinjenošću zbog koje ljudi izvijaju vratove prema prometnim nesrećama.

“Točno tako, Blizanko”, rekla je Erin. Gledala je u sve, samo ne u Stevie Rae.

Upravo sam zaustila da im kažem da me stvarno nije briga jesu li one gladne ili ne, samo bih im htjela na neko vrijeme dati posla, tako da se ne motaju oko Stevie Rae, kad je Erik Night sav u žurbi ušao u prostoriju.

“Imam ga!” rekao je. Donio je *stvarno* stari kombinirani CD-kazetofon-radio divovskih proporcija. Jedan od onih koji su se svojedobno zvali *boomboxi*. Ono, tipa u 1980-ima. I ne pogledavši Stevie Rae, stavio ga je na stol blizu nje i Dariusa, te počeo petljati po preogromnim blistavo srebrnim gumbima, mrmljajući nešto o tome da se nada kako će uspjeti dobiti nekakav signal u ovoj dubini.

“Gdje je Venera?” upitala je Stevie Rae Erika. Očito ju je boljelo kad je govorila i glas joj je postao skroz drhtav.

Erik se osvrnuo prema okruglom, dekama zastrtom ulazu u sobu koji je služio umjesto vrata i koji je bio prazan. “Bila je odmah iza mene. Mislio sam da je ušla ovamo i—” Zatim je napokon pogledao u Stevie Rae i riječi su mu se same prekinule. “A, čovječe, to sigurno stvarno boli”, tiho je rekao. “Loše izgledaš, Stevie Rae.”

Pokušala mu se osmjehnuti, ali nije joj uspjelo. “Čuj, znala sam i za bolje. Drago mi je da ti je Venera pomogla s *boomboxom*. Kojiput tu dolje čak znamo ulovit neku radijsku postaju.”

“A da, to je i Venera rekla”, neodređeno je rekao Erik. Zurio je u strijelu što je sršala iz obnaženih leđa Stevie Rae.

Čak i uz brigu za Stevie Rae počela sam se pitati zbog čega nema Venere i svojski se pokušala prisjetiti kako to ona izgleda. Kad sam zadnji put uspjela stvarno dobro pogledati crvene početnike, još nisu bili “crveni”, što znači da im je obris polumjeseca nasred čela još uvijek bio safirne boje kao i tetovaže svih početnika nakon što tek budu Obilježeni. Ali ovi su početnici umrli. I zatim neumrli. I svi su oni bili krvožedne, sludene nemani sve dok Stevie Rae nije prošla svojevrsnu Promjenu. Afroditina ljudskost (tko bi rekao da je ona uopće ima?) nekako se pomiješala sa snagom pet elemenata – koje mogu sve po redu kontrolirati – i *voilà!* Stevie Rae je opet dobila svoju ljudskost, zajedno s prekrasnim odraslim vampyrskim tetovažama koje izgledaju kao loze i cvjetovi i uokviruju joj lice. Ali umjesto da joj tetovaže budu tamnoplave, ispale su crvene. Ono, boje svježe krvi. Kad se to dogodilo Stevie Rae, tetovaže svih neumrlo-umrlih početnika također su ispale crvene. I vratila im se ljudskost. Teoretski. Stvarno nisam provela dovoljno dugo vremena ni uz njih ni uz Stevie Rae otkako se Promijenila da bih sa sigurnošću znala da je sve sto posto kako treba kod svih njih. E da, a Afroditina je izgubila svoj Biljeg – totalno. Tako da je ona navodno opet ljudska, makar još uvijek ima vizije.

Sve to objašnjava zašto je Venera, kad sam zadnji put provela iole dulje vrijeme uz nju, izgledala više nego donekle gadno, jer je bila vrlo odurno neumrla. Ali sada se popravila – ili barem donekle – i znala sam da se

družila s Afroditom prije nego što je ona umrla (i neumrla), što znači da je sigurno bila totalno prekrasna, jer Afrodita nikad nije vjerovala u ružne prijateljice.

Okej, prije nego šta počnem zvučat kao preljubomorna frikuša, da objasnim nešto: Erik Night je za krepak seksi, ono u stilu Supermana/Clarka Kenta, a, da nastavim s tom superjunačkom usporedbom, k tome je i darovit i stvarno dobar čovjek. Ovaj, vampyr. I k tome nedavno Promijenjen vampyr. Uz to je i moj dečko. Ovaj, bivši dečko. I k tome odnedavno bivši dečko. Nažalost, to znači da ću biti apsurdno ljubomorna na svaku, čak i na neku od ovih pomalo frikastih crvenih početnica, koja mu možda malo previše zapadne za oko (malo previše = i najmanje).

Dariusov službeni glas me, na svu sreću, prekinuo u brbljanju u glavi.

“Radio može pričekati. U ovom trenutku je najvažnije pobrinuti se za Stevie Rae. Trebat će joj čista majica i krv čim obavim ovo.” Darius je to rekao dok je stavljao pribor za prvu pomoć na stolicu uz uzglavlje Stevie Rae, otvarao ga i užurbano iz njega izvlačio plin, alkohol i nekakve strašne alatke.

To je definitivno svima zavezalo jezik.

“Ma znate vi da ja vas sve volim ko bijeli kruhac, je l tako?” rekla je Stevie Rae, uputivši nam hrabar osmijeh. Moji prijatelji i ja drveno smo kimnuli. “Okej, znači, nećete me krivo shvatit kad vam kažem da si svi vi osim Zoey morate nać nekog drugog posla dok mi Darius čupa ovu strijelu iz grudnog koša.”

“Svi oni osim mene? Ne ne ne ne ne. Zašto hoćeš da baš ja ostanem?”

Vidjela sam humor u bolnim očima Stevie Rae. “Jer ti si naša Nad-svećenica, Z. Moraš ostat da pomogneš Dariusu. Plus, već si me jedanput vidjela da umirem, a je l ovo baš može bit puno gore od toga?” Onda je zastala, a oči su joj se razrogačile kad se zagledala u dlanove svojih i dalje debilno podignutih ruku i blebnula: “Vrag te neće, Z, daj si pogledaj ruke!”

Okrenula sam šake da vidim u kog to vraga ona bulji, i osjetila kako se i meni oči šire. Tetovaže su mi se prostirale preko dlanova, isti onaj prekrasni, istančani uzorak čipkastih vitica koji mi je već uresio lice i vrat, protegnuo mi se s obje strane kraljeznice i obujmio struk. Kako sam to mogla zaboraviti? Osjetila sam kako mi to poznato peckanje sijeva po dlanovima dok smo svi zajedno bježali u sigurnost tunela. Tada sam shvatila što to peckanje znači. Moja božica Nyx, utjelovljenje Noći, ponovno me Obilježila kao isključivo svoju. Proglasila me posebnom, ponovno, među svim ostalim početnicima i vampyrima na svijetu. Nijedna druga početnica

nije imala ispunjeni, prošireni Biljeg. To se zbivalo samo kad bi neki učenica prošla kroz Promjenu, a onda bi joj se obris polumjeseca na čelu ispunio i proširio u jedinstvenu, nikad prije viđenu tetovažu koja bi joj uokvirila lice i svijetu dala do znanja da je ona vampyrica.

I tako me lice proglašavalo vampyricom, ali tijelo je odavalo da sam još uvijek početnica. A ostale moje tetovaže? Pa, takvo se što nikad još nije dogodilo – ni početniku ni vampu, a čak ni sada nisam bila sto posto sigurna što to znači.

“Jao, Z, fenomenalne su”, dopro je Damienov glas sa strane. Oprezno mi je dotaknuo dlan.

Podigla sam pogled sa šaka u njegove drage smeđe oči, tražeći u njima bilo kakav trag promjene načina na koji me sagledava. Tražila sam naznake pokloništva, ili plahosti, ili, još gore, straha. A vidjela sam samo Damiena – svoga prijatelja – i toplinu njegova osmijeha.

“Osjetila sam kako mi se to zbiva još prije, kad smo tek došli. Valjda – valjda sam samo zaboravila”, rekla sam.

“To je naša Z”, rekao je Jack. “Samo bi ona mogla zaboraviti nešto što je praktički čudo.”

“Više nego praktički”, rekla je Shaunee.

“Ali to je Zoeyno čudo. Ona se više-manje događaju cijelo vrijeme”, hladno je izjavila Erin.

“Ja ne mogu zadržat tetovažu, a ona ih je puna”, rekla je Afrodita. “Mogla sam si i mislit.” Ali smiješkom je ublažila jetkost tih riječi.

“One su Biljeg naklonosti naše Božice, znak da doista ideš putem koji ti ona želi namijeniti. Naša si Nadsvećenica”, svečano je kazao Darius. “Ona koju je Nyx Izabrala. A meni, Svećenice, treba tvoja pomoć oko Stevie Rae.”

“Ma, kvragu”, promrsila sam, nervozno zagrizla usnicu i čvrsto stisnula šake, skrivajući nove, egzotične tetovaže.

“Ma, za dreka miloga! Ostat ću da vam pomognem.” Afrodita je odmarširala do Stevie Rae, koja je sjedila na rubu svoga kreveta. “Krv i bol nimalo mi ne smetaju dokle god nisu moje.”

“Bolje da ovo odnesem bliže ulazu u tunele. Tamo bi signal mogao biti jači”, rekao je Erik i, ne uputivši mi ni najmanji pogled, niti riječ o mojim novim tetovažama, nestao kroz deku na vratima.

“Znaš, mislim da si se stvarno dobro sjetio hrane”, rekao je Damien, primio Jacka za ruku i krenuo Erikovim stopama iz sobe.

“Da, Damien i ja smo gej. To znači da smo zajamčeno dobri kuhari”, rekao je Jack.

“Idemo mi s njima”, rekla je Shaunee.

“Da, jer nismo baš tako uvjereni u genetsku utemeljenost kuharskog umijeća kod gejeva. Bolje da pazimo što rade”, rekla je Erin.

“Krv. Ne zaboravite krv. Pomiješanu s vinom, ako ga imate. Trebat će joj za oporavak”, rekao je Darius.

“Jedan je hladnjak pun krvi. Onda pronađite Veneru”, rekla je Stevie Rae i opet složila grimasu kad joj je Darius krpicom natopljenom alkoholom počeo brisati skorenu krv s kože na leđima oko strijele koja je odande još stršala. “Ona voli vino. Recite joj šta joj treba, pa će vam dat.”

Blizanke su zastale u nedoumici i zbunjeno se pogledale. Erin je progovorila u ime obiju. “Stevie Rae, jesu ti crveni klinici stvarno okej? Mislim ono, to su isti oni klinici koji su ubijali nogometaše Uniona i oteli Z-ina ljudskog dečka, šta ne?”

“Bivšeg dečka”, rekla sam, ali prečule su me.

“Venera je upravo pomogla Eriku”, rekla je Stevie Rae. “A Afrodita je živjela dva dana kod nas. Još joj ništa ne fali”, rekla je Stevie Rae.

“Ma da, al Erik je krupni, zdravi muški vamp. Bilo bi ga teško ugristi”, rekla je Shaunee.

“Makar je svakako za pod zub”, rekla je Erin.

“Istina, Blizanko.” Obje su mi se ispričale slijeganjem ramena, a onda je Shaunee nastavila. “A Afrodita je tako proketo pogana da je nitko ne bi htio ugristi.”

“Ali mi smo komadići vanilije i čokolade. Teško bi nam odoljelo i najpristojnije krvožedno čudovište”, rekla je Erin.

“Mama vam je krvožedno čudovište”, rekla je Afrodita sa slatkim smiješkom.

“Ako se ne prestanete svađat, ugrist ću ja vas!” proderala se Stevie Rae, a onda opet složila grimasu i počela tiho dahtati, hvatajući dah kroz bol.

“Dajte, ona sad zbog vas trpi bolove, a meni od vas puca glava”, brzo sam rekla, sve zabrinutija zbog toga što se stanje Stevie Rae vidno pogoršavalo iz trenutka u trenutak. “Stevie Rae kaže da su crveni početnici okej. Upravo smo pobjegli zajedno s njima iz Kuće Noći, gdje su se otvorila vrata samog pakla, a da nisu pokušali putem pojesti nikoga od nas. Zato budite pristojni i idite potražiti Veneru kao što vam Stevie Rae kaže.”

“Z, ta im činjenica ne ide naročito u prilog”, rekao je Damien. “Bježali smo spasiti živu glavu. Nitko nije imao vremena da ikoga pojede.”

“Stevie Rae, da stavimo točku na to – jesu li crveni početnici opasni?” upitala sam je.

“Dajte se svi vi rađe posvetite tome da budete pristojni i prihvatite ih. Znate da nisu oni krivi što su umrli i onda neumrli.”

“Eto vidite, neće vam ništa”, rekla sam. Tek sam se naknadno sjetila da mi Stevie Rae zapravo nije odgovorila na pitanje o tome jesu li crveni početnici zaista opasni.

“A dobro, ali smatramo Stevie Rae odgovornom za njih”, rekla je Shaunee.

“Da, ako nas neki od njih pokuša poklopat, porazgovarat ćemo s njom o tome nakon što prizdravi”, rekla je Erin.

“Krv i vina. Smjesta. Manje priče. Više djela”, izravno ih je opomenuo Darius.

Svi su se razbježali iz sobe, ostavljajući me s Dariusom, Afroditom i mojom najboljom prijateljicom, trenutačno *en brochette*.

Kvragu.